Om mullvadssyrsan. I en gammal jordbruksbok (Adelichen Land und- Feld-Leben, af Wolff Helmhard, Herre till Hohberg, Friherre. Nürnberg 1701) finner man en uppgift Om mullvadssyrsan, *Gryllotalpa vulgaris,* hvarur följande må hämtas: »Detta skadedjur är icke bekant öfverallt, och lycklig är den trakt, där man icke vet något om detsamma. Det är ett skadligt och fördärfligt djur för trädgården, hvilket under jorden angriper växterna och uppäter dem. —

Herr de Serres omnämner, att om man i trädgården sår hampa intill sängarna, tåla de s. k. jordkräftorna icke lukten, utan fly bort därifrån, hvarföre tillrådes att trädgården delas i 4 eller 6 delar, hvaraf årligen en del odlas med hampa.»

I anledning af denna uppgift försöktes medlet på 1850-talet i en trädgård i Halland, där skadedjuren förefunnos i sådan mängd, att all odling af grönsaker nästan måste upphöra. Under två år efter hvarandra odlades öfver hela köksträdgården hampa med den påföljd, att mullvadssyrsorna aldrig sedan visat sig där. Om det nu var till följd af hampodlingen eller af annan orsak som insekten försvann, torde blifva svårt att med säkerhet afgöra, men det kunde ju vara skäl, att där sådana finnas, göra ytterligare försök med hampodling, möjligen kan sådan odling äfven bidraga till att fördrifva andra skadeinsekter.

Aug. L—s.

Tribolium confusum Duv., en för Sverige ny skalbagge, har jag under vinterns lopp anträffat här i Stockholm både som larv och fullbildad. Den står nära den hos oss förut kända *T. ferrugineum* Fabr., men skiljes lätt från denna därigenom, att antennerna småningom tilltjockna mot spetsen, under det *ferrugineum* har deras tre sista leder afsatta till en klubba. Båda arterna lefva företrädesvis i bagerier, kvarnar o. d., men hafva äfven någon gång blifvit tagna under barken på gamla träd. *Tribolium confusum* är förut känd från södra Europa, och går upp till Berlin, samt i västra Europa ända upp till Manchester i England. Som den tyckes godt fortplanta sig här, få vi anse den införlifvad med vår svenska fauna, äfven om vi ej hälsa den väl-

kommen, då den ovillkorligen måste räknas till skadeinsekternas talrika klass. Efter all sannolikhet har den blifvit hit införd med utländsk spannmål.

Claes Grill.

Rofgiriga acarider. Under vistelsen på Gotland den sist förflutna sommaren infångade jag en dag fyra stycken *Chlorops Nasuta* (nära besläktade med kornflugan) och då jag önskade bringa dessa till att lägga ägg, infördes de som vanligt i en glascylinder, som ställdes öfver en gräsplanta uti en blomkruka. Två flugor voro snart borta och kunde ej återfinnas, och dagen därpå låg den tredje på jordytan med afbiten vinge. Jag kunde till en början ej angifva orsaken härtill, men kom snart på det klara därmed, sedan den fjärde flugan äfven strukit med. Denna observerades litet noggrannare, och därvid märkte jag, att hon satte sig på jorden och sedan efter en kort stund låg död med benen i vädret, på samma plats, där hon suttit. Hon flyttades nu till ett på bordet liggande papper och undersöktes med lupen, då en för blotta ögat nästan osynlig, hvit acarid kröp på hennes kropp, och jag fann då hvem mördaren var. Sedermera lades nyss dödade, större flugor på jorden i krukan och dessa angrepos äfven, sålänge de voro mjuka, af många dylika, små och rofgiriga djur, men sedan de torkat, öfvergåfvos de.

Samma myrjord som nu, begagnades äfven förliden sommar i krukan, utan att då några dylika smådjur observerades. Föregående vinter hade krukan och den uttorkade jorden förvarats å vinden, och hade antagligen acariderna under hösten eller följande vår uppstått. Emellertid synes häraf, att det är välbetänkt att först sterilisera den jord, man ernar använda till liknande ändamål.

Anteckningar om insekters massuppträdande. Man hör ofta berättas, att den eller den insektarten för kortare eller längre tid sedan förekommit i ovanlig myckenhet, utan att fullt nöjaktiga förklaringar häröfver kunna afgifvas, och så kommer nog ständigt att fortfara, såvida man ej noga antecknar tiden för uppträdandet samt om möjligt de omständigheter, som man kan anse hafva förorsakat insektens ovanligt stora förökning. Hit höra